

Dosarul nr.1re-81/2022
1-21066531-01-1r/e-07072022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Antoci Maria în numele condamnatului Baghici Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, în cauza privindu-l pe

Baghici Nicolae xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 06.05.2021 - 23.12.2021;
2. Instanța de recurs: 14.01.2022 - 19.04.2022.
4. Instanța de recurs în anulare: 07.07.2022-05.10.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 decembrie 2021, Baghici Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin.(3) Cod penal, la pedeapsă sub formă de 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

2. Pentru a pronunța hotărârea prima instanță a constatat că, la 11 decembrie 2020, aproximativ la ora 19.15, conducând automobilul de model „Mazda”, xxxxx, și deplasându-se pe str. Calea Ieșilor, mun. Chișinău, inculpatul Baghici Nicolae a tamponat din spate automobilul de model „Mercedes”, xxxxx, iar în timpul documentării accidentului rutier, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și fiindu-i propus să treacă testarea alcoolscoptică pentru verificarea acestei suspiciuni, ultimul, încălcând pct. 11 lit. j) Regulamentul circulației rutiere, conform căruia „conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”, a refuzat categoric, după ce, fiind transportat la IMSP DRN la medicul narcolog, a refuzat, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nr. 9676 din 11 decembrie 2020, de examenul medical și prelevarea probelor biologice pentru examinarea alcoolemiei.

3. Sentința a fost atacată cu recurs, de către avocatul Antoci Măria în numele condamnatului Baghici Nicolae prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței, rejudicarea cauzei cu pronuțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță de achitare a lui Baghici Nicolae.

3.1 În motivarea recursului avocatul a indicat că, atât în cadrul urmăririi penale cât și la cercetarea cauzei în instanța de judecată, Baghici Nicolae vinovăția în cele incriminate nu a recunoscut-o și, a dat declarații detaliate referitor la fapta incriminată declarații confirmate de unchiul acestuia Baghici Veaceslav și de probele anexate la materialele cauzei. Iar cu referire la declarațiile în cauză se atenționează asupra faptului, precum că în seara cu pricina, în momentul producerii accidentului, la volanul automobilului menționat, care a accidentat un alt automobile se afla Baghici Veaceslav. Acesta în cadrul urmăririi penale, în seara producerii accidentului, a declarat că în momentul producerii accidentului, se afla la volanul automobilului de model „Mazda” cu numerele de xxxxx, ce se deplasa pe str. Calea Ieșilor, mun. Chișinău. Explicații cărora acuzatorul de stat nu le-a dat nici o apreciere. Cu trimitere la acest fapt a atenționat că, la materialele cauzei este anexată și dovada de achitare a despăgubirii părții căreia i-a fost adus prejudiciu material, și anume, șoferului care conducea automobilul de model „Mercedes” cu nr. de înmatriculare xxxxx Bejan Vadim. Achitarea dată a efectuat-o persoana care se face vinovată de accident, Baghici Veaceslav, unchiul inculpatului în cauză, în privința căruia este pronunțată o sentință de condamnare, pentru săvârșirea infracțiunii pe care aceasta n-a săvârșit-o.

A susținut avocatul că, instanța de judecată în sentința contestată și-a motivat soluția citind legislația în vigoare cu referire la speța data, totodată, făcând trimitere și la subiectul infracțiunii și anume, precum că aceste este persoană fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, și precum că subiectul are o dublă calitate special, prima fiind că, este conducător al mijlocului de transport, cu referire la care fapt, după cum a fost invocat și la faza dezbaterilor judiciare în instanța de judecată, Baghici Nicolae a dat declarații, unde cu lux de amănunte a explicat circumstanțele din seara cu pricina, și anume, că nu se afla la volanul automobilului în momentul în care s-a produs accidentul, acesta era pasager în automobilul dat, deci acesta nu avea calitatea de conducător și ca consecință nu este subiect al infracțiunii de săvârșirea căruia este învinuit.

Totodată, a atenționat asupra divergențelor dintre partea descriptivă și cea dispozitivă a sentinței, și anume la fila a opta, alineatul doi, - „persoana inculpatului Calaraș Ștefan Arcadie, - iar în partea dispozitivă a sentinței, este condamnat de facto, Baghici Nicolae.

A menționat că, anume inculpatul a fost cea mai interesată persoană în faptul de a fi anexate ca probă video înregistrările de la locul accidentului, care organul de urmărire penală l-a asigurat că vor fi ridicate. Care de facto, așa și nu au fost anexate la materialele cauzei, probe care inculpatul era sigur că vor dovedi nevinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, și care până la urmă nu este cert dacă au fost ridicate sau nu de către organul de urmărire penală.

A atenționat instanța asupra celor constatate de către instanța de fond și anume: „Prin urmare, vina inculpatului Baghici Nicolae și-a găsit confirmare parțială în cadrul cercetării judecătorești, ori organul de urmărire penală n-a acumulat careva probe în cadrul urmăririi penale, nici procurorul în cadrul cercetării judecătorești, n-a acumulat și prezentat instanței de judecată careva probe privitor la împotrivirea sau eschivarea inculpatului Baghici Nicolae de la testarea alcoolscoptică, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei. Prin urmare, aceste două fapte, puse în sarcina inculpatului Baghici Nicolae de către organul de urmărire penală, urmează a fi excluse din învinuirea acestuia”.

A susținut că, atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești nu au fost înlăturate dubiile în probarea învinuirii aduse inculpatului Baghici Nicolae, apărarea nu neagă că fapta accidentului rutier a avut loc, doar că inculpatul în cauză nu se afla la volanul automobilului, precum și probele anexate la materialele cauzei nu dovedesc vinovăția acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022 a fost respins ca nefondat recursul și menținută sentința.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului Baghici Nicolae, just au fost încadrate în dispoziția art. 264¹ alin.(3) Cod penal, după indicii calificativi - „refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei”.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de recurs a concluzionat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Baghici Nicolae, în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției și anume prin: declarațiile martorilor Gavriluța Igor, Cernei Vadim; procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nr. 9676 din 11 decembrie 2020 (f.d.-52), conform căruia Baghici Nicolae a refuzat trecerea examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei.

Instanța de recurs a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Baghici Nicolae încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264¹ alin.(3) Cod penal, conform indicilor calificativi - „*refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei*”.

Instanța de recurs, analizând declarațiile martorilor acuzării a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

În speță, incontestabil s-a stabilit faptul că, Baghici Nicolae, în urma comiterii unui accident rutier - a refuzat trecerea examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei.

Faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția, invocând că nu el se afla în acel moment la volanul automobilului ci unchiul său pe nume Baghici Veaceslav, constituie doar o metodă de apărare a sa, neinterzisă de lege dar și nesusținută prin alte probe concludente, și care însă nu poate răsturna greutatea probelor prezentate de acuzare în susținerea învinuirii, or din conținutul declarațiilor martorilor Cernei Vadim și Gavriluța Igor audiați în cadrul ședinței de judecată, rezultă că anume inculpatul Baghici Nicolae se afla la volan în momentul comiterii accidentului rutier.

Reieșind din materialitatea evenimentelor, instanța de recurs apreciază că în speță, conduita inculpatului, care a refuzat nejustificat să se supună testării alcoolscoapice și examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, intră în sfera ilicitului penal, fapta fiind săvârșită cu forma de vinovăție prevăzută de lege, contrar apărărilor formulate de inculpat.

În ceea ce privește poziția de apărare precum că, inculpatul Baghici Nicolae nu se afla la volanul automobilului, instanța de recurs a apreciat critic aceste argumente, or, în cadrul ședinței de judecată, instanța de fond a audiat martorii oculari, a apreciat aceste declarații în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod procedură penală și stabilind relevanța și concludența acestor probe le-a reținut în mod justificat la baza sentinței de condamnare în privința inculpatului Baghici Nicolae.

În aceste condiții, instanța de recurs nu a considerat întemeiat refuzul inculpatului de a fi supus examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, inculpatul fiind cel care urma a se conforma unei testări, cu posibilitatea de a contesta procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, precum și uzând de posibilitatea de a demonstra prin probe că nu dânsul, ci de fapt altcineva, conducea mijlocul de transport.

În această ordine de idei, instanța de recurs a menționat că vinovăția inculpatului Baghici Nicolae în comiterea infracțiunii incriminate este pe deplin dovedită în condițiile în care legiuitorul nu condiționează existența infracțiunii de sustragere de la testarea alcoolscoapică nici de faptul că acesta ar fi consumat sau nu băuturi alcoolice anterior sau ulterior conducerii autovehiculului pe drumurile publice, ci doar de faptul că inculpatul a refuzat în mod categoric examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, lucru care a fost dovedit în cauză cu certitudine.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblul lor, din punct de vedere al coroborării, dovedesc vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

La caz, din pct.13 a Regulamentului reținut, se atestă că „persoana testată alcoolscoapic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de

testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice”.

În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscoptică. În circumstanțele expuse, este evident că legiuitorul a prevăzut o serie de acțiuni și drepturi de care inculpata a beneficiat și anume să treacă testul „Drager” iar în cazul în care nu era de acord avea dreptul să conteste rezultatul dat cu recoltarea probelor biologice. Sau, coroborând declarațiile inculpatului cu cele ale martorilor depuse sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, se certifică, că în timpul documentării accidentului rutier, Baghici Nicolae fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și fiindu-i propus să treacă testarea alcoolscoptică pentru verificarea acestei suspiciuni, ultimul, a refuzat categoric, după ce, fiind transportat la IMSP DRN la medicul narcolog, a refuzat, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nr. 9676 din 11 decembrie 2020, de examenul medical și prelevarea probelor biologice pentru examinarea alcoolemiei.

Prin urmare, instanța de recurs a reiterat că, instanța de fond în mod justificat nu a constatat careva încălcări, iar toate acțiunile de urmărire penală și actele întocmite, s-au efectuat în conformitate cu prevederile legislației penale și de către organul de urmărire penală și procuror.

Instanța de recurs a atestat că declarațiile inculpatului Baghici Nicolae privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

În această ordine de idei, instanța de recurs a menționat faptul că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunii imputate.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea sa, considerând că probele administrate la materialele cauzei au fost incorect apreciate de către instanța de judecată care urma să le dea o apreciere critică deoarece au fost acumulate cu încălcarea legislației în vigoare.

Analizând temeiul dat, în raport cu motivele invocate în recursul declarat, instanța de recurs a constatat că, acestea nu și-au găsit confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care a respins solicitarea recurentului privind emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Baghici Nicolae.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată.

Totodată, instanța de recurs a notat că soluția instanței de fond, cu referire la vinovăția inculpatului, este pe deplin justificată, or, verificând la acest capitol

sentința pronunțată, a considerat că vina inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, este dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală.

Apreciind argumentele recurentului cu privire la emiterea unei sentințe de achitare, instanța de recurs a constatat netemeinicia acestora, din motivele expuse.

La capitolul numirii pedepsei, instanța de recurs a considerat că, concluzia instanței de fond este corespunzătoare stării de drept, dar și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de recurs a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de recurs a reiterat și faptul că, instanța de fond corect a stabilit sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fiind aplicată și anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, reieșind din circumstanțele cauzei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de persoana vinovatului, faptul comiterii de către acesta a unei infracțiuni ușoare, iar în speță, pedeapsa aplicată va fi în măsură să contribuie la sancționarea inculpatului, precum și la atingerea scopului pedepsei penale, pedeapsa aplicată fiind una atât echitabilă cât și justă.

5. Avocatul Antoci Măria în numele condamnatului Baghici Nicolae a contestat cu *recurs în anulare* hotărârea pronunțată, în care solicită admiterea recursului cu casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea recursului avocatul a indicat că, Baghici Nicolae, atât în cadrul urmăririi penale, cât și la cercetarea cauzei în instanța de judecată, vinovăția în cele incriminate nu a recunoscut și, fiind audiat în instanța de judecată a dat declarații detaliate referitor la fapta incriminată, invocând că Baghici Nicolae este proprietarul automobilului, declarații confirmate de unchiul acestuia Baghici Veaceslav și de probele anexate la materialele cauzei, iar la momentul producerii accidentului, la volanul automobilului nu se afla Baghici Nicolae, dar unchiul acestuia - Baghici Veaceslav, ceea ce se confirmă prin declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale.

A menționat avocatul și temeiul, precum că în decizia contestată a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nu se găsește motivarea argumentului invocat în recurs, ce tine de divergențele dintre partea descriptivă și cea dispozitivă a sentinței, și anume la fila a opta, aliniatul doi, cităm, - *persoana inculpatului xxxxx*, - iar în partea dispozitivă a sentinței, este condamnat de facto, - Baghici Nicolae.

Instanța de apel nu s-a expus referitor la recipisa anexată la materialele cauzei, care confirmă faptul că dauna materială cauzată proprietarului automobilului accidentat, a fost restituită de către Baghici Veaceslav.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44) al aceluiași Cod, art. 4§2 al Protocolului nr.7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii. Prevederile pct. 44) art. 6 Cod de procedură penală determină ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul atestă că, una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezentei erorii de drept, comise la judecarea cauzei, ce cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

În speță, lecturând textul recursului în anulare declarat, se constată că recurentul solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022 cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, însă nu motivează prin prisma art. 453 Cod de procedură penală, care anume viciu fundamental a afectat hotărârile nominalizate.

Din textul recursului în anulare declarat se evidențiază faptul că, acesta critică hotărârea instanței de recurs ordinar, în partea vinovăției condamnatului Baghici Nicolae, motive, ce nu se încadrează în noțiunea de viciu fundamental după cum prevede legea și nu pot constitui temei pentru admiterea acestuia.

În acest context, Colegiul penal constată că, criticile recurentului sunt neîntemeiate și nu pot fi acceptate, or, după cum rezultă din materialele cauzei și conținutul deciziei contestate, nu se identifică careva încălcări sau erori de drept ce ar constitui un viciu fundamental prin care ar fi fost încălcate drepturile părților implicate în proces și ar fi afectat legalitatea hotărârii judecătorești adoptate pe caz, or, instanța de recurs ordinar în decizia sa, corect a reținut starea de fapt constatată de prima instanță și că acțiunile inculpatului Baghici Nicolae, just au fost încadrate în dispoziția art. 264¹ alin.(3) Cod penal, iar instanța de recurs în anulare analizând criticile recurentului, nu identifică prin prisma acestora, prezența unui viciu fundamental în speța deferită judecării.

În acest sens instanța de recurs în anulare ține să menționeze că, motivele invocate în recursul în anulare reflectă în sine opinia subiectivă a recurentului în partea ce ține de nevinovăția lui Baghici Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ceea ce nu constituie un viciu fundamental și, în acest sens, temei de intervenire în procedura precedentă nu se constată. Mai mult, esența criticilor aduse în recursul în anulare au constituit obiect de discuție în cadrul examinării recursului ordinar asupra căror instanța s-a expus motivându-și soluția detaliat potrivit pct. 4.1 al prezentei decizii, concluzionându-se asupra menținerii sentinței de condamnare a lui Baghici Nicolae în baza art. 264¹ alin.(3) Cod penal, la pedeapsă sub formă de 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

În continuare, Colegiul penal menționează că, criticile recurentului nu cad sub incidența temeiului de recurs în anulare, prevăzut de art.453 Cod de procedură penală, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea constatărilor instanței de recurs ordinar nu se identifică de instanța de recurs în anulare.

Generalizând cele menționate mai sus, Colegiul consideră necesar de reținut și acel fapt că, principiul securității raporturilor juridice, consfințit în articolul 6 din Convenție, cere inter alia ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea în acest sens hotărârea Brumărescu vs România din 28 octombrie 1999), iar potrivit dispozițiilor art. 4§2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

La caz, instanța de recurs în anulare constată, că hotărârea contestată nu este afectată de nici un viciu fundamental, fiind conformă prevederilor legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia, deoarece în esență motivele invocate de recurent în recursul în anulare declarat, referitor la corectitudinea stabilirii pedepsei, au constituit anterior obiect de examinare, iar instanța de recurs corect le-a apreciat și a adoptat o hotărâre motivată, expusă în prezenta decizie.

Așadar, Colegiul penal constată că la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la existența unui viciu fundamental în cauză și ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a apărării asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În baza celor expuse, se impune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Antoci Maria în numele condamnatului Baghici Nicolae ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 456, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Antoci Maria în numele condamnatului Baghici Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Baghici Nicolae xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **10 noiembrie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie